

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 34. An & quale peccatum sit non referre omnes suas actiones ad Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42521

reat creaturæ, hoc autem contemnitur, quod
 simpliciter deseritur, ut aliquid aliud quærat
 Veniale non contemnit Deum, quia licet crea-
 turam in actu exercito præferat voluntati De-
 tamen non ideo deseritur Deus, nec tollitur ha-
 bitualis ad hæfio ad Deum. 4. Quod mortale
 avertat à mediis poni debitis & ad salutem ne-
 cessariis, veniale autem à mediis tantum utilibus
 ad salutem. 5. Quod mortale sit dignum Deo
 odio & inimicitia, veniale fiet cum amicitia
 6. Quod mortale sit mors animæ, quia tollit
 gratiam, quæ est vita animæ; veniale autem
 fit tantum veluti morbus disponens ad mor-
 tem. 7. Quod mortale cum gratia tollat ha-
 bitum charitatis cæterarumque virtutum mo-
 raliū: veniale autem relinquat. 8. Quod
 mortale sit irreparabile operanti, quia tollit
 principium reparationis, quæ est gratia; ve-
 niale autem fit reparabile, quia relinquit gra-
 tiam, per quam veniale tolli potest. 9. Quod
 mortale mereatur pœnam æternam damna-
 sensus: veniale temporalem tantum. Quod au-
 tem mortale non fiet cum actu charitatis, pro-
 babitur L 6 p. 2. à n. 774.

208. Q. 34. An & quale peccatum sit non referre
 omnes suas actiones ad Deum. R. Quæstio tantum
 est de actionibus humano modo & deliberatis
 factis, de quibus tenenda sunt sequentia. §. 1. Nul-
 la est obligatio omnia actu & formaliter semper
 referendi ad Deum, quia secundum S. Thomam
 de charit. a. 1. ad 2., Omnia actu referre in Deum
 non est possibile in hac vita, sicut non est possibile, quod
 semper de Deo cogitetur, hoc enim pertinet ad perfe-
 ctionem

tionem primam (patria scilicet) sed quòd omnia virtute referantur in Deum, hoc pertinet ad perfectionem charitatis, ad quam omnes tenentur. Itaque ad perfectionem saltem spectat omnia virtualiter referre ad Deum, hanc autem relationem virtua- lem explicat S. Thom. ibid. exemplo Medici, qui colligit herbas, & inde potionem conficit, quamvis actu non cogitet de sanitate, ob quam colligit & conficit: Item 1. 2. q. 1. a. 6. ad 3. explicat exemplo itinerantis, qui totum iter refert ad locum, ad quem tendit, licet de hoc non cogitet actu semper. Quid autem re ipsa sit illa intentio virtualis, colligi potest ex dictis l. 4. n. 1324.

§. 2. Est aliqua obligatio omnes actiones nostras aliquo modo referendi ad Deum, uti evincitur, 1. Ex Scriptura, ad Coloss. 3. v. 17. *Omne, quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini JESU Christi*: 1. ad Corinth. 10. v. 31. *Sive manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite*: Et id esse præcepti, docet S. Th. in Epist. ad Coloss. c. 3. lect. 3. *Quidam dicunt, quòd hoc est consilium, sed hoc non est verum: hinc 1. 2. q. 44. a. 5. ait, præcipitur nobis, ut tota nostra intentio feratur in Deum. Similiter S. Bern. serm. 2. de diversis, Quidquid facimus, jubemur facere in gloriam Dei; similiter S. Ambr. super Malachiam; S. Hier. in Epist. ad Cresiph.; Theodoretus in Epist. 1. ad Corinth. c. 10. S. Greg. l. 25. moral. cap. 7. Disertè S. Aug. in Psalm. 65. Si ideo facis, ut glorificeris tu, hoc prohibui; si ideo, ut glorificetur Deus, hoc jussi: Item c. 3. de corrept. & grat. præcipit Apostolus dicens, omnia in charitate fiant. Et similiter loquuntur*

alii SS PP. ac viri ascetici. Ratio autem est, quia Deo debemus nostras actiones, imprimis titulo supremi dominii, ex quo omnia magis debentur Deo, quam cuivis domino temporali opera servi; deinde etiam titulo creatoris, redemptoris, summi benefactoris, finis nostri ultimi &c.

210. §. 3. Tenemur omnia referre ad Deum, imprimis hoc sensu, quod non liceat nobis sistere in ulla creatura tanquam fine ultimo, velendo eam frui, deserto vel non desiderato Deo, idque sub mortali, id enim cederet in gravem contemptum Dei, à quo, quantum in nobis est, tolleremus rationem finis ultimi, quæ tamen ei essentialiter competit: deinde etiam tenemur omnia referre ad Deum saltem habitu, uti explicatum est n. 194., ubi etiam ostendimus, quod peccando venialiter, v. g. agendo aliquid propter vanam gloriam, non ideo censetur creaturam habere positivè pro fine ultimo: præterea tenemur etiam referre virtualiter actiones humanas ad Deum, secundum dicenda à n. 312.; ubi admittimus omnes actus humanos debere referri ad aliquem honestum finem; at tamen l. 3. p. 1. m. 1. diximus non ideo teneri nos omnia agere ex motivo perfectæ charitatis in Deum. De obligatione præfigendi bonam intentionem suis operibus, dicitur n. 317.

211. Q. 35. An & quale sit peccatum non obsequii inspirationibus divinis aut contra illas admittere imperfectiones. R. §. 1. Si divinæ inspirationes tendant ad opera consilii, nequidem est veniale non sequi, alioquin esset peccatum non eligere statum religiosum, paupertatem, castitatem &c., & talia non essent consilii sed præcepti: SARTOR